

Декина савршена забава

Шта ако киша не сстане?

ПОНЕКАД КИША НЕ ПРЕСТАЈЕ

Не буду све молитве услишене одмах, као што је била Алексова молитва. Али Бог нас увек слуша и воли да нас благослови. Можемо изабрати да верујемо да Он зна шта је најбоље, чак и када се чини да ствари не иду како треба.

Аутор Дејвид Диксон
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се догодила на Самои.

Тамни, тмурни облаци висили су на небу. Алекс их је бесно погледао.

ГРУМ!

Грмљавина је и даље тутњала. Велике, тешке капи кише падале су свуда.

Алекс је одмахнуо главом. Ово није било добро. Уопште није. Понекад је на Самои киша падала данима без престанка. Али желео је да рођендан његовог деде буде савршен!

Алекс је отишао у своју собу и клекнуо поред свог кревета.

„Драги Небески Оче,“ Молим те да учиниш да киша стане у време декине прославе рођендана сутра. Већ смо послали позивнице. У име Исуса Христа, амен.”

Када је Алекс устао, видео је маму и тату на својим вратима. Смешили су се.

„Надам се да је у реду што смо чули твоју молитву”, рекла је мама.

Алекс се насмешио. „У реду је. Само желим да сутрашњи дан буде посебан за деку. Не би било исто ако бисмо морали да останемо унутра. Не бисмо имали простора за плес!”

Тата је стиснуо Алексова рамена. „Без обзира какво је време, дека ће знати колико га волиш.”

Следећег јутра, мама и тата су замолили Алекса да изговори породичну молитву. *Још увек* је падала јака киша. И *још увек* није изгледало да ће престати.

„Молимо те да учиниш да киша престане у време забаве,” рекао је. „И молимо те да нас све благословиш да се лепо проведемо. Посебно дека!”

Алекс је гледао у небо цело јутро. Дуго се ништа није променило. Али, онда се нешто невероватно догодило.

„Погледајте” Викнуо је Алекс!” „Делић плавог неба!” Његова породица је истрчала у двориште. Облаци су почели да се разилазе.

За неколико сати сви облаци су нестали! Чак су се и बारे на земљи исушиле. Алекс је пожурио да уреди двориште. Дека и остали гости ће ускоро бити овде.

Када је дека стигао тамо, био је изненађен. Погледао је светла, шарене траке и све госте. „Све изгледа сјајно,” рекао је. Пуно вам хвала!”

Забава је била забавна у мери у којој се Алекс надао. Плесали су уз декине омиљене песме. Храна је била укусна – посебно слатки кокосов хлеб. Алекс је чак морао да пева са деком.

Међутим, најбољи део је био када је дошло време за плес *Siva Tauuluga*. Овај плес је увек изводила најважнија особа дана. И, наравно, то је био дека!

Дека је устао да игра, али онда је погледао Алекса. „Алекс, дођи, придружи ми се!” Позвао је дека. Алекс је ускочио и плесао поред деке. Ускоро су и сви остали плесали.

Дека се нагнуо да загрли Алекса. „Учинио си да се данас осећам посебно”, рекао је дека. „Ово је била *савршена* рођенданска забава.”

Након што се забава завршила, Алекс је погледао у небо. Густе црни облаци су се вратили. Киша је поново почела да удара по њима. Али овога пута, Алексу није сметало. Знао је да је Небески Отац помогао да време остане лепо довољно дуго за декину забаву.

„Хвала Ти на лепом времену”, помолио се Алекс. „И хвала ти за тако дивног деку.” ●